

Ikt. sz.: KSB/12-1/2013.

KSB-9/2013. sz. ülés
(KSB-96/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2013. március 18-án, hétfőn, 11 óra 08 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A finnugor rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	5
<i>Szavazás</i>	8
<i>A becsület napjáról szóló határozati javaslat (H/9952. szám)</i>	8
<i>Szavazás</i>	21
<i>A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)</i>	21
<i>Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása</i>	21
<i>Egyebek</i>	22

Napirendi javaslat

1. A finnugor rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)
(Dr. Horváth János (Fidesz), dr. Latorcai János (KNDP), dr. Gruber Attila (Fidesz), Mandur László (MSZP), Gyöngyösi Márton (Jobbik) és Szilágyi Péter (független) képviselők önálló indítványa)

2. A becsület napjáról szóló határozati javaslat (H/9952. szám)
(Novák Előd és Zagyva György Gyula (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)

3. A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)
(L. Simon László és Gulyás Dénes (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke

Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Dr. Vitányi Iván (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kupper András (Fidesz) dr. Gyimesi Endrének (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz) Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz) Kiss Attilának (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz) megérkezéséig Gyutai Csabának (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) Mandur Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Gruber Attila országgyűlési képviselő, Fidesz, Interparlamentáris Unió
Magyar Nemzeti Csoportja
Szesztai Dávid főosztályvezető (Külügyminisztérium)
Benkőné Kiss Zsuzsanna főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Mindenkit köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság 2013. május 18-ai ülésén! Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Az előzetesen kiküldött napirendi sort mindenki megismerhette.

Kérdezem, hogy van-e valakinek ettől eltérő, ezt kiegészítő javaslata. Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ismét javaslom, hogy a bizottság válassza meg a Kulturális és sajtóbizottság Ellenőrző albizottságának elnökét, amelyet javasolok önálló napirendi pontként tárgyalni, hiszen hetek óta betöltetlen ez a tisztség. Elnök úr múltkor egy kis türelmet kért – azt gondolom, hogy ez elég volt arra, hogy akár bizottságon kívüli háttérmegebeszéléseket, egyeztetéseket folytassanak –, de azt hiszem, hogy eljött az idő.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Még mindig türelmet kérek, úgyhogy azzal együtt, hogy egyetérték a javaslatával, és valóban ezen túl kell lennünk, még egy kis türelmet kérek; a közeljövőben mindenképpen napirendre fogjuk tűzni.

Kérdezem, hogy ennek ellenére fenntartja-e a javaslatát, kéri-e, hogy szavazzunk róla. *(Jelzésre:)* Fenntartja. Akkor szavazzunk! Aki egyetért Novák képviselő úr napirend-kiegészítő javaslatával, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Kettő. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy 2 igen szavazattal – a többi tartózkodás – a bizottság a napirend-kiegészítést most nem támogatta.

További hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Szavazzunk! Aki az előzetesen kiküldött napirendi sorral egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm. 2 nemmel a bizottság a napirendi sort elfogadta.

A finnugor rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)

Az 1. napirendi pont: a finnugor rokon népek napjáról szóló határozati javaslatához benyújtott kapcsolódó módosító indítványok megvitatása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindösszesen egy kapcsolódó módosító indítvány van Vona Gábertől.

Köszöntöm az előterjesztőket és köszöntöm a minisztérium képviselőjét! Megkérdezem, hogy van-e valakinek ehhez hozzászólása. Parancsoljon, Pörzse képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások, reagálások

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Az általános vitában kialakult egy igen hosszú diskurzus a parlamentben, aminek a végén sajnáltam, hogy elnök úr már nem volt ott, mert nagyon érdekes volt, hogy fideszes képviselők is gyakorlatilag arra az álláspontra helyezkedtek bizonyos szempontból, amit a Jobbik is mond, tehát hogy ezzel az egész üggyel kapcsolatosan mi a problémánk. Akkor úgy látszott, hogy konszenzus alakul ki abban a tekintetben, ami a legjobban zavar minket ebben az egészben, és ezért adta be Vona Gábor ezt a módosítást. Arra kérem önöket, hogy ezt fogadják el. Még egyszer nem kezdem el sorolni azokat a pro és kontra érveket, amelyeket itt már a múlt héten megbeszéltünk, sőt megbeszéltük a parlamentben is. Ez így számunkra – és ahogy láttam, nagyon sok fideszes képviselő számára is – elfogadhatóvá tenné a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem az előterjesztőt.

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A H/10610/5. irományszámon iktatott, Vona Gábor által jegyzett kapcsolódó módosító indítványt az előterjesztők elfogadják, hiszen ez pontosan egyfajta olyan korrekció a nyelvrokonsággal kapcsolatban, ami elfogadható. Természetesen ez az előterjesztők álláspontja, és e tekintetben következetesek is vagyunk ebben. Az összes többi módosítást, amit korábban megismertünk, nem tudjuk elfogadni, de ez elfogadható számunkra. Köszönöm szépen. *(Szabó Csaba az ülésterembe érkezik.)*

ELNÖK: Azzal együtt én kérdezem az előterjesztőket – minthogy ketten is jelen vannak –, hogy szemantikailag ez a dolog nem azt jelenti, hogy finnugor nyelvű nép lennénk; nem tudom, hogy ezt végig tetszettek-e gondolni. Azt mondja, hogy „mint a harmadik államalkotó finnugor nyelvrokonsággal rendelkező nép”. Ez nagyjából azt jelenti, mint amit itt korábban Novák képviselő úr kifejtett, hogy a nyelvünknek vannak finnugor elemei is, és így finnugor nyelvrokonság is kimutatható, de ez nem mondja ki azt, hogy a magyar nyelv finnugor lenne. A parlamenti vitában is azt láttam, hogy alapvetően az a töréspont, hogy a magyar nép genetikai értelemben a finnugor rokonsághoz kapcsolódik-e vagy nem. Abban többé-kevésbé megegyeztünk – már amennyiben tudományos kérdésekről a politikának kell egyezkednie –, hogy nem, de én egyébként továbbra is azt vallom, hogy a magyar nyelv finnugor eredetű, és ez nem ugyanaz, minthogy finnugor nyelvrokonsággal rendelkezik. Ennek tudatában tetszenek azt mondani előterjesztőként, hogy támogatják Vona képviselő úr kapcsolódó módosító indítványát? Jól értem?

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Igen. A mi értelmezésünk szerint ez a válasz a genetikai vagy nyelvi rokonságra, ami elfogadható, de természetesen a szakmai bizottság bölcs döntésében bízunk.

ELNÖK: „mint a harmadik államalkotó finnugor...”. Akkor miért nem azt mondjuk, hogy mint a harmadik államalkotó, finnugor nyelvű nép? Csak kérdezem képviselő urat. *(Dr. Gruber Attila: Mert nincs finnugor nyelv.)* Értem. Akkor „finnugor nyelvcsaládba tartozó nyelvű”.

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Nézze, elnök úr, ez valóban egy nagyon érdekes kérdés. Volt olyan, amikor a „finnugor nyelvű nép” kifejezés is futott, de a szaktárca álláspontja szerint ez sem teljesen korrekt, ezért döntöttünk így, tekintettel arra, hogy más kapcsolódó módosítás nem volt, és e tekintetben még ez befogadható számunkra. Természetesen bizonyára lehetett volna nálam sokkal bölcsebb nyelvészek által meghatározott, még precízebb kifejezés, de ilyen nincs, hogy a finnugor nyelv, a finnugor nyelvrokonságot pedig fontosnak tartottuk, hogy rögzítsük, hiszen a vitában tulajdonképpen e tekintetben nem volt ellentétes nézet. Érdekes volt a vita, de a tekintetben valóban nem volt ellentétes nézet, hogy a nyelvrokonság miatt lenne ez az egész határozati javaslat, tehát ezt a nyelvrokonságot szerettük volna beültetni ebbe a szövegbe.

ELNÖK: De könyörgöm, mit jelent magyarul az, hogy valaki finnugor nyelvrokonsággal rendelkezik? Nem értem a dolgot; szerintem ez magyartalan. Vagy azt mondjuk, hogy a finnugor nyelvcsalád tagjai közé tartozó nyelvű vagy valami ilyesmi – még ha bonyolult is –, de az, hogy finnugor nyelvrokonsággal rendelkezünk, nem ugyanazt jelenti,

minthogy a nyelvünk a finnugor nyelvcsaládnak a tagja; szerintem, de lehet, hogy ezt rosszul látom. Parancsoljon, Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy elnök úr nem olvasta el a napirendi pontunk egyetlen módosító javaslatának hárommondatos indokolását, mert az egyértelmű választ adott volna arra, hogy miért nyújtotta be Vona Gábor ezt a módosító javaslatot: azért, mert a Kulturális és sajtóbizottság által beadott módosító indítvány megfogalmazása szakszerűtlen, ugyanis finnugor nyelvről nem szokás beszélni, finnugor nyelvcsaládról, nyelvrokonságról viszont igen. Ezt célozza meg – és ezáltal a határozati javaslat következetességét – a jelen kapcsolódó módosító indítvány. Ennyi az indokolás, tehát pont az, amit ön javasol, hogy vagy nyelvcsaládról vagy nyelvrokonságról beszéljünk. E kettő, Vona Gábor által felkínált lehetőség közül ő a nyelvrokonsággal rendelkezőt – szerintem nem magyartalanul, hanem nyelvileg is helyesen megfogalmazva – javasolta, de ő maga is felajánlotta, hogy ha jobban tetszik valakinek akár lehetne a „nyelvcsalád” szóval is mondatot alkotni. A lényeg az, hogy ne finnugor nyelvről beszéljünk, mert finnugor nyelv nincs, és az végképp egy olyan azonosságot állapítana meg akár mondjuk a finnekkel, ami egyáltalán nincs, tehát nem finnugor nyelvről, hanem esetleg egyesek által rokonnak vélt nyelvről beszélhetünk. Ez is vitatott, hogy egyáltalán nyelvrokonok vagyunk-e, én például – elnök úr álláspontjától eltérően – ebben nem hiszek...

ELNÖK: Ez nem hit kérdése.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... hiszen legfeljebb nyelvi ragadványokról beszélhetünk. Ennyi erővel természetesen akár a cigányokkal is rokonok vagyunk, vagy a javaslat újabb megfogalmazása szerint talán csak nyelvrokonok vagyunk a finnugorokkal, de a német talán még jobb példa, hiszen onnan még több nyelvi ragadványt tudnánk sorolni példaként. Ezzel sem kell tehát természetesen teljesen egyetérteni, de ez az eredetihez képest mindenképp előrelépés, hiszen az tulajdonképpen vérségi rokonságról beszélt, az eredeti javaslat finnugor népről beszélt, márpedig ha azt mondjuk például, hogy német nép, akkor abba nem tartjuk beletartozónak például az osztrákokat, akik bár hasonló nyelven beszélnek, de mégsem németek. Ilyen értelemben, ha mi finnugor népnek neveznénk magunkat, akkor nem a nyelvi, hanem a vérségi, genetikai rokonságra, a valódi rokonságra utalnánk, amit a Magyar értelmező kéziszótár vagy akár a Néprajzi Lexikon is meghatároz a „rokon” szónál. A legérdemibb és legfontosabb elmozdulás tehát kétségtávol az, hogy végre ne finnugor népről beszéljünk. Szerintem a legprecízebb valóban a „nyelvrokonsággal rendelkező” kifejezés, az mindenképp jobb, mint a bizottság által a kritikánk hatására benyújtott, de mégsem szakszerű megfogalmazás. Lehet, hogy a „finnugor nyelvű nép” rövidebb és egyszerűbbnek tűnik, mint a „finnugor nyelvrokonsággal rendelkező”, mégis az az álláspontunk, hogy finnugor nyelvről így önmagában ne beszéljünk, az pongyola, hanem finnugor nyelvrokonsággal rendelkező népről beszéljünk. Ha ez valakinek nem tetszik, természetesen benyújthatja még a bizottság a „finnugor nyelvcsaládú” kifejezéssel módosítva – vagy ezzel valahogy lehetne egy mondatot alkotni –, de azt gondolom, hogy a jelenlegi javaslat mégis elfogadható, úgyhogy ezt támogassuk.

ELNÖK: A minisztérium részéről? Főosztályvezető úr!

SZESZTAI DÁVID (Külgügyminisztérium): Jó napot kívánok! Tisztelt Elnök Úr! A határozati javaslat 2. pontjának kapcsolódó módosító javaslatát a Külgügyminisztérium támogatja, mert úgy érezzük, hogy ez pontosítja az eredeti verziót.

Szavazás

ELNÖK: Köszönjük. Szavazzunk, ha további hozzászólás nincs! *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja a javaslatot, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Öt. Megállapítom, hogy a bizottság támogatta a kapcsolódó módosító indítványt. A napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen a részvételt az előterjesztőnek és a fősztályvezető úrnak.

A becsület napjáról szóló határozati javaslat (H/9952. szám)

A 2. napirendi pont: a becsület napjáról szóló határozati javaslat, Novák Előd és Zagyva György Gyula képviselők önálló indítványa. Kívánnak-e az előterjesztők valamit hozzátenni az előterjesztéshez? *(Nincs jelzés.)* Hozzászólás van-e? *(Novák Előd jelentkezik.)* Most akkor előterjesztőként vagy hozzászólóként? *(Novák Előd: Nem. Amikor jelentkeztem; az nyilvánvalóan a hozzászólás.)* Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök úr, látom, nagyon szereti gyorsan ledarálni ezt a kérdést; meg is értem, hogy adott esetben kellemetlen, hogy például az egész kormányzati ciklus alatt nem készült egyetlenegy történelmi tematikájú film sem, miközben az ilyen Marslakók című nézhetetlen szappanoperára és hasonlókra van pénz. Már-már gúnyolódnak, amikor a Rongyos Gárda és a pozsonyi csata témájában ilyen filmet szorgalmaznak, pedig nem az én szégyenem, hogy Alföldi Róberthez hasonlóan ezt is ismételtetnem kell, mint témajavaslatokat, és ismételtetnem is, hiszen még csak azt se lehet mondani, hogy valamilyen alternatív témában készülne film. Itt van a Wittner Mária által szorgalmazott Tóth Ilonka című film, amelynek forgatókönyve is elkészült, ki is adták könyvben, ennek ellenére hiába indult gyűjtés, a kormányzat nem tartja szükségesnek, hogy ebben az állam részt vegyen, tehát mondhatnánk, hogy semmiféle konkurencia, semmiféle alternatíva sincs a megfogalmazott javaslatainkkal kapcsolatban.

Itt van egy újabb téma, amellyel kapcsolatban egyébként készültek kitűnő forgatókönyvek is, de nemhogy film nem készül, egyáltalán állami megemlékezések sincsenek. Ezért tartanám szükségesnek, hogy az Országgyűlés az 1945-ös budai kitörés emlékére, mártír hőseink becsületből, hűségéből, kitartásból, önfeláldozásból és hazaszeretetből való példamutatásának elismeréséül február 11-ét a becsület napjává nyilvánítsa. Emellett az Országgyűlésnek fel kellene kérnie a kormányt, az önkormányzatokat, az oktatási intézményeket, a civil szervezeteket és így általánosságban a hazafiakat is, hogy a becsület napjáról minden évben méltó keretek között emlékezzenek meg.

Végül szükségesnek tartottam ebben a javaslatomban megfogalmazni azt is, hogy az Országgyűlés felkérje az Európai Uniót, hogy a becsület napján emlékezzen meg arról a magyar és német áldozathozatalról, amelynek köszönhetően a szovjetek nem tudták egész Európát megszállni. Ez a több mint egy hónapja – konkrétan február 11-én, az 1945. február 11-ei kitörés évfordulóján – benyújtott javaslatom, javaslatunk Zagyva Gyula képviselőtársammal egyelőre tárgysorozatba-vételre vár. Most nem azt kérem önöktől, hogy az Országgyűlés napirendjére tűzessék, és ezért lobbizzanak, de legalább vegye tárgysorozatba a szakbizottság, vagy mondjuk ki, hogy ezzel kapcsolatban elmaradása van akár a kulturális kormányzatnak, akár a történelemoktatásnak és sok más szervezetnek. Ezért is ebben a javaslatban az önkormányzatoktól kezdve az egyszerű hazafiakig sok mindenkihez felhívást fogalmaznánk meg, és az Európai Unióhoz is, ha már sajnos a magyar soros EU-elnökség nem a magyarság sorskérdéseiről, nem például az Európai Unió legnagyobb jogfosztott kisebbségéről, a magyarságról szól, hanem holmi médiatörvény körüli belterjes vitákról, olyanról, amiről viszont nem kellett volna, hiszen az a belügyünket kellett volna, hogy képezze. Most van itt a lehetőségünk, hogy felkérjük a kormányzatot.

Az indokolásom részét képezi az Országgyűlési Könyvtár Képviselői Információs Szolgálat által készített 69 oldalas háttéranyag, amely így végre legalább megjelenhetett a parlament.hu nyilvános oldalain, ha már a korábbi javaslatom ellenére még a képviselők sem kaphatták meg beszédírási háttéranyagként a szokásos körlevélrendszerben, ahogy azt például a különböző holokauszt-emléknapok kapcsán teszi az Országgyűlés Hivatala. Ezt tehát megkaphatták, félek azonban, hogy nem olvasták, bár azt gondolom, hogy még a történelmi visszatekintések, irodalmi és egyéb háttéranyagok nélkül is kimondhatjuk azt, hogy sajnos nem kapja meg az illő tiszteletet ez a budai kitörés, ahogy korábban, a Jobbik megjelenése előtt például a trianoni békediktátum sem kapta meg, állami szintű megemlékezések sincsenek, ahogy korábban Trianonnal kapcsolatban sem voltak. Ez a javaslat – ha önök most legalább tárgysorozatba vennék – változtatna ezen a helyzeten, bár nyilvánvalóan kétségeim vannak, hiszen önök ilyen alkalmakkor elegánsan tartózkodni szoktak az ilyen kérdések esetében, mégis ahogy a bizottság hatáskörébe tartoznának a történelmi tematikájú filmek, úgy ezek az emléknapok is. Azt gondolom, hogy a finnugor rokon – vagy remélhetőleg csak nyelvrokon – népek napja mellett legalább annyira szükséges lenne a becsület napjának kinyilvánítása, országgyűlési határozatba való foglalása, hiszen ez sokkal nagyobb adóssága a kormánynak. Teljesen egyértelmű kérdés az a hősiesség, az a mártíromság, az az áldozathozatal, amit a magyar és német várvédők, Budapest-védők tanúsítottak, hiszen több mint száz napon keresztül védték a sokszoros szovjet túlerővel szemben a magyarság fővárosát.

Ezért kérem tehát, hogy akár vitassuk ezt meg, ha valakinek valami kifogása van ezzel kapcsolatban, mert azért vagyunk a bizottság tagjai, hogy ilyenkor – még mielőtt elnök úr gyorsan lezárja a napirendi pontot – véleményt nyilvánítsunk. Erre kívántam most ezzel a kicsit hosszabbra nyújtott bevezetőmmel lehetőséget biztosítani önöknek, hogy ezt végiggondolják magukban, rendszerezzék a gondolataikat, és legyen idejük most ezt a felszólalást megtenni és jelentkezni, hogy ne csak olvasatlanul leszavazzák, hanem legalább váltsunk erről néhány szót, hogy önök miért nem tartják szükségesnek – már ha szabad ezt a döntésüket borítékolnom – egy elegáns tartózkodással megnyilvánulva, hogy a magyarságnak ezekkel a valódi történelmi kérdéseivel foglalkozzunk, és miért inkább ilyen rébuszokat tartanak fontosabbnak, mint akár a finnugor rokonságot, ahogy az eredeti javaslat finnugor vérrokonságról beszélt. Ezt szükségesnek tartották tárgysorozatba venni, még ilyen megfogalmazás ellenére is, de azt gondolom, hogy vannak itt valódi történelmi fordulataink, amelyekről nem nagyon lehet tanulni, amelyekről nem nagyon lehet hallani, amelyekről nincsenek állami megemlékezések, amelyek nem kapják meg a méltó megbecsülést. Ezért kérem, hogy a február 11-ét a becsület napjává nyilvánító országgyűlési határozati javaslatunkat legalább tárgysorozatba venni, ha a plenáris ülésen napirendre egyelőre várhatóan nem is, de legalább itt a bizottság által úgymond leltárba, tárgysorozatba venni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Javaslom, hogy a 63. oldalon nyissák ki az anyagot, amit volt szíves összeállíttatni, ami szerintem nagyon tanulságos különben. Annak külön örülök, hogy Ungváry Krisztián kiváló könyvéből egy hosszú tanulmány is bekerült ebbe az anyagba, örülök, hogy a jobbikos képviselők ilyen szerzőket is forgatnak, mindenesetre tessék megnézni két dolgot. Az egész ostrom során 32 ezren haltak meg Budapesten, abból 19 250-en estek el a kitörés során. Szerintem nem véletlenül vitatkoznak a történészek mind a mai napig azon, hogy volt-e értelme ennek a kitörésnek, hogy az ostromot ez mennyivel hosszabbította meg, hogy hány nappal tudta feltartani a szovjet hadsereget, és hogy ez valóban hozzájárult-e ahhoz – mármint nem maga az egész Budapest ostroma, hanem a kitörés, tehát ez a néhány nap –, hogy csak Berlinig jussanak el az oroszok, és ne tovább. Azzal együtt az vitathatatlan tény, hogy a magyarországi harcok – az 1944 szeptembere és

1945 áprilisa közötti időszak – nagymértékben akadályozták a szovjeteket az előretörésben. Ennek súlyos áldozatai lettek; gondoljanak a zámolyi tankcsatára és még sorolhatnánk tovább, mennyi értékünk veszett el. Ez nem azt jelenti, hogy egyébként a hadvezetés számtalan esetben döntött volna helyesen, csak én mindenesetre azt gondolom, hogy ahogyan sok-sok történelmi esemény megítélésében, itt sem lehet feketén vagy fehéren fogalmazni, és hogy a történészek még nagyon sokáig fognak vitatkozni egy-egy fontos dologról.

Nagyon izgalmasak voltak az elmúlt napok rádióban és tévében folyó történészi vitái, amelyek a világosi fegyverletételt újra és újra értelmezik. Az elmúlt egy évszázadban folyamatosan alakult, változott Görgey megítélése, hogy abból a karanténból, amelybe tulajdonképpen Kossuth a maga rövid távú politikai céljai érdekében kényszerítette bele Görgeyt, milyen módon tudott kiszabadulni, és miképpen vélekedik most róla a történettudomány. Ez egy nagyon izgalmas folyamat, ami szerintem nagyon sok tanulságot hordoz magában. Éppen ezért azt gondolom, hogy nem érdemtelen fontos történészi és értelmiségi vitákat folytatni az 1945. február eleji kitörésről és arról a néhány napról, amelynek eredményeképpen sajnos 19 ezer ember vesztette el az életét. Ahogy itt az anyagban is olvashatjuk, „hullahegyek és szovjet páncélosok által széttrancsírozott embermaradványok, húscafatokkal borított, véres utcakövek apokaliptikus képe fogadta a kitörés útvonalait először végigjáró kortársakat” – ez idézet az Ungváry Krisztián tanulmányának zárszavából, ahogy konkrétan több interjúra is hivatkozik. Elképzelni se lehet, hogy ez milyen látvány lehetett; egy viszonylag szűk területre koncentrálódott ez a közel húszezer halott a budai területeken, akiknek nagy része tömegsírba került, és ezek közül is – mint ahogy a tanulmány is ezt igazolja –, csak a kisebb részét, körülbelül az áldozatok egynegyedét sikerült a tömegsírokból kivéve azonosítani. Azt gondolom tehát, hogy nem érdemtelen ezt a kérdést előhozni, azt gondolom, hogy nem érdemtelen történészi meg akár politikusi vagy értelmiségi vitákat is folytatni erről, mint ahogyan a szovjetek bevonulása és kivonulása közötti időszak eseményeit újra és újra történészi górcső alá venni. Ezek fontos dolgok, és szerintem nagyon jó az, hogy képviselő úr kezdeményezésének eredményeképpen a Képviselői Információs Szolgálat ezt összeállította, ezt helyesnek tartom, mint ahogyan egyébként ugyanígy hálásak vagyunk az Országgyűlési Könyvtárnak, hogy a holnap a plenárison kezdődő vitához a Gárdonyi-émléknaphoz kapcsolódóan egy remek összeállítással gazdagítottak bennünket, ami egy fontos muníció.

Azzal persze nem tudok egyetérteni, amit képviselő úr rendszeresen eljátszik, hogy szembeállít bizonyos dolgokat; nem érdemes. Ennek a kérdésnek a fontosságát semmivel se fogja növelni az, ha más kérdések fontosságát csorbítani igyekszik; ez a kérdés önmagában van olyan jelentős, hogy erről folyjanak viták. Ez az anyag láthatólag azt mutatja, hogy mind a történészeket, mind a művészeti élet szereplőit mélyen megérintették a versidézetek vagy a versek, amelyek itt szerepelnek. Akárhogy is nézzük, Áprilytól Bereményin át Illyés Gyuláig olyan szerzőket vonultatnak fel, akikre méltán büszke a magyar irodalomtörténet, és láthatólag egy nagyon súlyos traumáról van szó, ami költők tollára is való téma, ezzel együtt azt gondolom, hogy még maga a történettudomány sem zárta le ezt a kérdést.

Nem véletlenül hoztam Görgey példáját meg a világosi fegyverletételt. A világosi fegyverletétel az 1848-49-es forradalom és szabadságharcnak az a mozzanata, amely még ma is érzelmi típusú vitákat képes kiváltani, mert 1848. március 15-e az nem, ott konszenzus van, ott megegyezünk abban, hogy az a nemzet történetének egy nagyon fontos pillanata volt, és aki magyar, az arra büszke, a világosi fegyverletétel és Görgey szerepvállalása viszont bizony érzelmi vitákat is képes generálni. Mindig csak arra szoktam felhívni a figyelmet, amikor Mikszáth Új Zrínyiász című kiváló regényében megjelenik egy fogadáson vagy rendezvényen együtt a sírból feltámadt Zrínyi, a szigetvári hős, és ugyanott van Görgey, bemutatják őket egymásnak, mondják, hogy ő a korunk nagy hadvezére, és elmondják neki, hogy mit csinált, mire azt mondja, hogy ha ő hős, akkor én nem vagyok hős, vagy pedig ha én vagyok hős,

akkor ő nem lehet hős. Gondolom, értik a példát, tisztelt képviselőtársaim. Itt súlyos vitákat lehet lefolytatni ma is a kérdés érzelmi megítéléséről. Ha több mint 150 év távlatából egy világosi fegyverletétel ekkora érzelmi vitákat képes generálni, és néha ezek az érzelmi viták képesek a történeti higgadtságot vagy a történeti mértéktartást is felülírni – most nem is akarok a honfoglalásról meg a magyar nép eredetéről beszélni, mert az láthatólag több ezer év távlatából is mély érzelmi vitákat generál –, akkor fogadjuk el azt, hogy ez a több mint 19 ezer emberáldozatot hozó kitörés, legalábbis ma, nem egyértelműen pozitív megítélésű a történettudomány és az utókor szemében. Nem bizonyította ugyanis azt, hogy ennyi embert néhány nap alatt érdemes volt feláldozni, és hogy adott esetben egy más típusú megoldás... Végére is két nappal később Budapest ostroma lezárult – február 11-ét követően 13-án lezárult az ostrom –, tehát ténylegesen elfoglalták a szovjetek Budapestet, mások megközelítésében felszabadították. Én azért az „elfoglalták” kifejezésnél maradnék, azzal együtt is, hogy elfogadom azt, hogy sokak számára felszabadulást jelentett a budapesti háborúnak a vége, illetve a gettónak a felszámolása. Ezért legalábbis óvatosságra intem magunkat, ha megengednek ennyit képviselőtársaim.

Még egy dolgot hadd mondjak el: én súlyosnak tartom az előterjesztés indoklását, az indoklás kifejezetten sértő. (*Gyutai Csaba: Így van.*) Nem ezért nem fogjuk támogatni alapvetően a tárgysorozatba-vételt, hanem azért nem fogjuk támogatni a tárgysorozatba-vételt, mert úgy ítéljük meg, hogy még nem egyértelmű erről a kérdésről az utókornak az álláspontja. Nem azért nem fogjuk támogatni, mert Novák képviselő úr – gondolom, mert egyes szám első személyben fogalmaztak, bár ketten nyújtották be – az indoklásban valójában nem az előterjesztése mellett indokol, hanem képviselőtársaival kapcsolatosan prejudikál. Majd most elmondhatja – mint ahogy most is elmondta –, hogy persze, ő megmondta előre, és igaza lett, mert nem támogatták a kormánypártiak a tárgysorozatba-vételt, de egy indoklásban ilyeneket írni?!

Idézem a jegyzőkönyv számára, és hangsúlyosan aláhúzom, hogy idézem: „Bár nincs kétségem afelől, hogy indítványomat az Országgyűlés ebben a ciklusban napirendre sem fogja tűzni, sőt még tárgysorozatba sem veszi. (A Trianon-megemlékezések állami szintre emelése után egyelőre talán reálisabb célunk a pozsonyi csata és a Rongyos Gárda hivatalos megítélésének méltó kialakítása.)”

De már az első mondat is, ahol ön azt állítja, hogy a Jobbik megjelenése előtt például a trianoni békediktátum se kapta meg az illő tiszteletet! Mintha egyébként a kormánypártiak vagy akár az ellenzéki képviselőtársaink is azért fogadták volna el a nemzeti... (*Egy pillanatnyi szünet. – Novák Előd: Nem is tudja. Ez a szégyen, elnök úr!*) Képviselő úr, ha végighallgatna, akkor tudni fogom. (*Novák Előd: Hallgatom; még a házszabálysértő hozzászólását is.*) Képviselő úr, kérem, hogy ne vágjon közbe, jó? (*Novák Előd: Adja át a levezetést először is, ha érdemben hozzá kíván szólni.*) Képviselő úr, nagyon szépen kérem, hogy ne vágjon közbe! (*Novák Előd: Tartsa be a Házszabályt!*) Méltósággal végighallgattunk önt. A nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt tehát – mégiscsak tudom – nem azért fogadtuk el, mert bármilyen nyomás helyeződött volna ránk a Jobbiktól, hanem azért, mert tisztességes magyar emberként, a lelkiismeretünknek megfelelően, a nemzet összetartozása mellett tettük le a voksunkat, vallottuk meg a hitünket, és számunkra mindig is egyértelmű volt, hogy a trianoni békediktátum által szétszakított magyarság lelkiekben, szellemiekben, kultúrájában, nyelvében, hagyományaiban egységes. Ezért tettük meg, és nem azért, mert önök – sajnos – bekerültek a parlamentbe. Ezért határozottan vissza kell utasítanom az indoklása első mondatát is. Ilyen indoklással benyújtani határozati javaslatot, ne haragudjon, képviselő úr, de szégyen. Ön már nem először, sajnos – és ahogy így elképzelem, valószínűleg nem is utoljára – nyújtott be az Országgyűlés méltóságát sértő és a képviselői státuszhoz is méltatlan módon javaslatot, úgyhogy ezért nem fogjuk... Nem ezért, hanem tartalmi okok miatt nem fogjuk támogatni, de szívem szerint erre is azt mondanám,

hogy a javaslat így, ilyen indoklással nem méltó a támogatásra. Ezzel együtt is köszönjük azt, hogy a budai kitörési kísérletről az ön javaslatára az Országgyűlési Könyvtár Képviselői Információs Szolgálatra egy remek anyagot állított össze, amely nemcsak a képviselők, hanem a témával foglalkozó érdeklődők számára is számos fontos támpontot nyújthat.

Mandur képviselő úrnak adom meg a szót.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Természetesen nemmel fogok szavazni, és miután Hiller képviselő urat is helyettesítem, az ő nevében is nemmel fogok szavazni erre az előterjesztésre, ugyanis maga az előterjesztés – ahogy az indoklásából is kiderül – tulajdonképpen semmi más, minthogy egyfajta propagandisztikus célokat szolgál, ugyanis egy ilyenfajta indoklással benyújtani bármilyen határozati javaslatot vagy törvényjavaslatot egész egyszerűen elképesztőnek és színvonalatlannak tartom. Bevallottan és indítását tekintve is ez az országgyűlési határozat nem szól másról, minthogy aktuálpolitikai kérdésekben a Jobbik képviselőcsoportja a saját bázisát akarja erősíteni, a saját bázisát szeretné mindenképpen stabillá tenni a közelgő választások jegyében. Ez egyébként láthatóan nem más – és az Országgyűlési Könyvtár által elkészített alapos gyűjtés is ezt mutatja –, minthogy azt a fajta ideológiát, azt a fajta szemléletmódot kívánná országgyűlési határozattá emelni, amit persze valóságosan nem kíván. Az indoklásból ugyanis az is kiderült, hogy pontosan tudja azt, hogy a mai viszonyok között és a mai elkötelezettségek mellett – ami persze egyfajta politikai elkötelezettség – legjobb ismeretem szerint a Magyar Országgyűlés napjainkban sem azon az oldalon áll, hogy mondjuk a náci Németországgal közösséget és szövetséget vállalna. Ez a kitörési kísérlet ugyanis nem volt más, mint a náci Németországnak az a fajta – ha úgy tetszik – utolsó bátya szerepvállalása, hogy még valamilyen módon, Budapestet egyébként szétlővetve... Csak hozzátenném, hogy ez a logika nem működött például Bécsben, nem működött Prágában, nem működött Párizsban, hiszen fegyververődés nélkül adták át ezeket a városokat, és megőrizték azokat az építészeti emlékeket, nem robbantották be a hidakat és még sorolhatnánk.

Önök tulajdonképpen ezzel a javaslatukkal azt kívánnák elérni, hogy a Magyar Országgyűlés azok oldalára álljon át, akik egyébként ezt Budapesttel megtették, hiszen egy oldalon harcoltak egy olyan szövetséges erőter ellen, amelynek egyébként része volt az akkori Szovjetunió is, és ezek a szövetségesek megnyerték a második világháborút, és leszámoltak a fasizmussal és a nácizmussal. Mi semmilyen módon nem tudunk ezzel politikai közösséget sem vállalni, magát a kérdésfelvetést sem tudjuk támogatni ebben a formájában. Történelmi kérdések persze lehetségesek, mint ahogy lehetséges visszamenőlegesen az 1848-as kérdésekről vitatkozni – ahogy az elnök úr is említette –, kutatók majd ezt kutatják, és megpróbálják feltárni a dokumentumok alapján, hogy mi lehetett a valódi igazság, és még számtalan történés fogja végigkísérni az életünket. A történészek ebből nyilvánvalóan nemcsak jól megélik, de természetesen sokfajta tényt is fel fognak majd tárni. A Magyar Országgyűlés azonban nem egy történelmi testület ebben az értelemben, hanem egy olyan testület, amelynek jelen esetben politikai állásfoglalást is kell tennie, hogy melyik oldalon állt a történelem bizonyos szakaszaiban. Úgy látom, hogy ebben a témában a mérsékelt jobboldali pártok, illetve a baloldali pártok nagyjából hasonló állásponton vannak, már csak figyelve azt is, hogy milyen megemlékezéseken vezető politikusaink milyen megnyilvánulásokat tettek, milyen beszédekent mondtak, és milyen közösségben gondoljuk Magyarországot jövőjéért. Nem akarunk ebben jelentősen változtatni, úgyhogy mi egyértelműen nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot, képviselő úr, amit ön megtett, az elmondott indokok alapján, de még azt is mondhatnám, hogy egyébként felháborítónak tartom és visszautasítom magát a betérjesztését is, azzal az indoklással együtt, amit ön ehhez hozzátett. Ezt nem tartom olyan színvonalú előterjesztésnek, ami egyébként ennek az Országgyűlésnek a méltóságát egyáltalán

megőrizhetné, és nem szeretném, ha az intézmény további tekintélyrombolásában ez a bizottság részt venne azzal, hogy ezt bármilyen módon is támogatná

ELNÖK: Nem fog.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Sajnálom, hogy elnök úr nem tartotta az Országgyűlés méltóságát sértőnek az előző hazaáruló hozzászólást.

ELNÖK: Mármint milyen hozzászólást?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az MSZP képviselőjének a hozzászólását.

ELNÖK: Képviselő úr, figyelmeztetem, hogy tényleg viselkedjen normálisan.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Mármint engem vagy Mandur Lászlót?

ELNÖK: Önt figyelmeztetem, képviselő úr! *(Novák Előd: Ja, engem?!)* Önt figyelmeztetem; ne viccelődjön ezzel a kérdéssel. Nagyon szépen kérem, hogy képviselőtársát meg a felszólalását ne hazaárulózza le!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elnök úr, javaslom, vegye figyelembe az Országgyűlés előző Orbán-kormány alatti általános érvényű állásfoglalását, amely szerint Kövér László hazaárulóvá belefért az Országgyűlés működési kereteibe, tehát türtőztesse magát, és legyen szíves a tekintetben is betartani a Házsabályt – ahogy néha, ha tud magán erőt venni, be is tartja –, hogy adja át az elnöklést, ha érdemben hozzá kíván szólni.

ELNÖK: Képviselő úr, ha nem tetszik az ülésvezetés, forduljon a Házbizottsághoz; ez is benne van a Házsabályban. Ne bírálja az ülésvezetést, hanem forduljon a Házbizottsághoz, amennyiben nem ért egyet az ülésvezetési gyakorlattal, nagyon szépen kérem! Másodszor figyelmeztetem; harmadszorra megvonom öntől a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Először ügyrendben kérnék szót.

ELNÖK: Most önnél van a szó, úgyhogy nem tudok önnek ügyrendben szót adni, mert önnél most rendes felszólalásra ott van a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Befejezem, és ügyrendben kérek szót.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Egyrészt legyen szíves, tanulmányozza a Házsabályt.

ELNÖK: Ügyrendi javaslatot kérek, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ügyrendi javaslatot teszek most.

ELNÖK: Amiről szavaznunk kell.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De egy percben kifejthetem a Hárszabály szerint, és akkor majd látni fogja, hogy szavazhatunk-e róla vagy nem. Ön téved, amikor arra utasít, hogy forduljak az ügyrendi bizottsághoz – és ezt már sokadszor megteszi –, ezért hadd hívjam fel a figyelmét a Hárszabály rendelkezésére.

ELNÖK: Az alkotmányügyi bizottsághoz; elnézést kérek.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem, nem, nem az a probléma, egyik sem a neve – Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság –, de nem az a baj, hogy a nevét rosszul mondja, mert informálisan hívhatjuk ügyrendi bizottságnak e tekintetben...

ELNÖK: Akkor hívjuk úgy.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... de oda én nem fordulhatok, elnök úr. Hahó! (*Felzúdulás a Fidesz oldalán.*) Nem fordulhatok.

ELNÖK: Hahó?! Mihó? Kivel beszél?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Hahó, hogy figyeljen ide, mert látom, hogy nem figyel ide. (*Közbeszólás a Fidesz oldaláról: Hahó, Öcsi!*) Ahhoz tehát én nem fordulhatok, ahhoz az Országgyűlés tisztségviselője vagy frakcióvezetője fordulhat.

ELNÖK: Tegye meg, képviselő úr. Mi a javaslata?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Hogyhogy tegyem meg?!

ELNÖK: Mi az ügyrendi javaslata, képviselő úr?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az, hogy ne javasoljon olyat, amire a Hárszabály szerint nincs lehetőségem.

ELNÖK: De erről nem tudunk szavazni, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Az ügyrendi javaslatom az, hogy tartsa be a Hárszabályt először is...

ELNÖK: De ez nem ügyrendi javaslat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... és ha érdemben...

ELNÖK: De képviselő úr, ez nem ügyrendi javaslat, erről nem tudunk szavazni. (*Mandur László távozik az ülésteremből.*)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Szavazzunk arról, hogy betartsa-e az elnök a Hárszabályt, és átadja-e – ahogy ön néha át szokta adni, és elismerte már, hogy át kell adnia – az elnöklést akkor, ha ön érdemben kíván hozzászólni. Folyamatosan belekiabál, folyamatosan ön a második megszólaló! Ez így nem korrekt.

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen. Gyutai képviselő úré a szó.

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Felháborítónak tartom ezt a javaslatot. Egyetértek elnök úr szavaival. Én is elolvastam az indoklást: ez valóban nem üti meg azt a mércét, hogy egyáltalán olvasásra méltó legyen, és én felháborítónak tartom, kedves Novák képviselő úr, hogy itt folyamatosan provokál bennünket, minimális történelmi ismeretek hiányában. Igenis ez a történelmi esemény, amit önök a becsület napjává akarnak tenni, jó néhány embernek nem a becsület napját jelenti, hanem pontosan az ellenkezőjét.

Ugyanolyan felháborítónak tartom azt a javaslatot, mint amit Zalaegerszegen a helyi szocialisták javasolnak, hogy május 9-én ünnepeljük meg a győzelem napját, mert az nagyon sok embernek nem a győzelem napja. Nemmel fogok szavazni.

ELNÖK: Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Sorra kell reagálnom itt a felvetett dolgokra. Ami elnök úr pikánsnak szánt megjegyzését illeti, hogy Ungváry Krisztiánt is szerepeltetjük az indokolásban: hát persze, hogy szerepeltetjük, hiszen mi körültekintően, mindig mindkét oldal véleményét megfontolva nyújtuk (*sic!*) be a javaslatunkat, nem úgy, ahogy az előttem szóló fogalmazott...

ELNÖK: „nyújtuk”! A jegyzőkönyvben legyen úgy, hogy „nyújtuk be”!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elnök úr, legyen szíves, ne szóljon folyton közbe, mert nagyon nehéz koncentrálni, és nyelvbtlás nélkül beszélni úgy, hogy folyamatosan belebeszél.

ELNÖK: Megértem, képviselő úr, hogy önnek nehéz a beszéd, tényleg.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De nem tolerálja.

ELNÖK: Próbálok, próbálok.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az előttem szólóhoz nem kívánok csatlakozni abban, hogy próbálja magát a munka alól úgy mentesíteni, hogy olvasásra sem méltó egy javaslat. Azért az a kötelessége – ha már itt vagyunk közel egymillió választópolgár felhatalmazásából az Országgyűlésben –, hogy ha benyújtunk egy javaslatot, akkor azt ön elolvassa, és arról szavaz. Mentegetheti magát, hogy az olvasásra sem méltó, ezzel el is ismeri azt – amit egyébként mindannyian elkövettek nyilvánvalóan –, hogy el sem olvasták a javaslatot, de azt gondolom, hogy ez mégsem korrekt. Ezért hivatkozunk akár Ungváry Krisztiánra, hogy véletlenül se mondják azt, mint ahogy a múltkori ülésen elnök úr és Pálffy alelnök úr is gúnyolódott a mi értelmiségi holdudvarunkon, ahogy fogalmaztam akkor...

ELNÖK: Dehogyan gúnyolódunk! Csak csodálkoztunk, hogy van.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... a Jobbik által a finnugor ügyben megfogalmazott nyilatkozat aláíróin, többek közt Bakay Kornélon, aki épp most kapott kitüntetést. Rajtuk is gúnyolódtak, hogy őt én értelmiségnek neveztem.

ELNÖK: Senki nem gúnyolódott Bakay Kornélon; senki.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De ezt tette. Mert akkor nem olvasta el még azt sem, amiről akkor beszéltem, de már akkor közbekiabált és gúnyolódott az értelmiségi holdudvarnak nevezett névsoron.

ELNÖK: Még egyszer mondom: nem gúnyolódtunk, hanem csodálkoztunk azon, hogy van.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De ne szóljon folyton közbe! Érdemben reagálhat, elnök úr, ha valamivel nem ért egyet...

ELNÖK: Ne idegeskedjen, képviselő úr; ne idegeskedjen!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... de adja át a levezetést, és ne szóljon minden második mondatomnál közbe.

ELNÖK: Én arra kérem, hogy ne idegeskedjen.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem idegeskedek, csak megkérem, hogy ne szóljon közbe.

ELNÖK: Nem; csak a feszültség nem tesz jót önnek.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem vagyok feszült.

ELNÖK: Dehogyan! Ne idegeskedjen! Legyen nyugodt!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Persze.

ELNÖK: Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De akkor nem fog közbeszólni két mondatonként?

ELNÖK: Képviselő úr, majd eldöntöm. Legyen szíves folytatni! *(Derűltség.)*

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem a kiskirálykodások ideje ez, higgye el, akármennyire is kétharmaddal nyertek.

ELNÖK: Nem, dehogyan!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Azt gondolom tehát, hogy igenis Ungváry Krisztiánnak van egy kitűnő könyve ebben a témakörben, és arra joggal hivatkozunk, mint ahogy Ungváry Krisztiánra – ha nem is értünk vele mindenben egyet – például ügynökkérdésben is nagyon lelkesen szoktam hivatkozni, ellentétben önökkel, akik rendszeresen megakadályozzák az ügynöklisták feltárását akár Ungváry Krisztiánnal ellentétben is, aki ezt harcosan kéri.

Ami azt illeti, és ezt talán többen is mondták, de elnök úr is, hogy nem zárult még le ennek a kérdésnek a történelmi vitája, azt gondolom, hogy mondjuk 1848-49-nek sem várták meg adott esetben se a művészek, se mások, se a politika, hogy lezáruljon úgymond a történelmi vitája. Sőt, az ön állításával szemben, miszerint senki sem kérdőjelezi meg, hogy büszkék lehetünk mi, magyarok 1848-49-re, mondjuk ki, hogy azért vannak olyan filozófiai,

tradicionalista, ilyen-olyan irányzatok, amivel mondjuk speciel én nem tudok azonosulni, de amelyek vitatják ezt. (*Dr. Vitányi Iván az ülésterembe érkezik.*)

Azért azt sem lehet mondani, hogy 1848-49-nek a társadalmi vagy akár tudományos megítélése egyöntetű lenne, természetesen nem; gondoljunk akár csak Petőfi halálára, mint tudományos kérdésre! Az sem zárult le. (*Derültség a Fidesz oldalán.*) Ne várja tehát azt elnök úr, hogy záruljon le a jelenleg tárgyalt napirendi pont témája történetileg, és majd utána fogjuk mi a becsület napjává nyilvánítani. Természetesen tudom jól, hogy árnyalni kell a kérdést, azonban én nem azt mondtam, hogy elítélném azokat, akik kiugrottak a honvédek közül, mert úgy gondolták, hogy fontosabb nekik életben maradni, és utána úgy szolgálni a családjukat, hazájukat. Nagyon jól tudom, és igyekszem is árnyalni azokat a képeket, akár – hogy a következő évtizedekből mondjunk egy másik példát – Bauer Sándor és Mojszesz Márton öngyilkosságát, amely akármennyire is mártíromság volt a szocializmus elleni tiltakozásul, azt gondolom, mégsem helyes keresztény értékrendünk alapján, ha egy akármilyen öngyilkosságot, de tulajdonképpen példaként is a fiatalok elé állítunk. Ezért én nem is szoktam ilyen megemlékezéseken részt venni a Nemzeti Múzeum lépcsőjén, még ha ott emléktáblájuk is van, tehát azt gondolom, hogy kellő felelősséggel közelítek a kérdéshez. Lehet természetesen azon vitatkozni, hogy mennyire volt ez magyar érdek, azonban az vitathatatlan, hogy ők példát mutattak becsületből, hűségből, kitartásból, önfeláldozásból. Sokkal inkább tehető fel a kérdés, hogy mennyire magyar érdek például magyar katonákat küldeni Afganisztánba, amit önök rendszeresen megszavaznak; na az nem magyar érdek, és önök mégis megszavazzák. Hogy a magyarság fővárosát védjük azoktól, akik végül meg is szállták – ahogy ezt nagyon jól lehetett tudni –, fél évszázadig megszállva tartották hazánkat, amelynek katonái tízezerszámra megerőszkolták asszonyainkat, leányainkat, több százezer honfitársunkat elhurcolták málenkij robotra, akiknek nagy része a Szovjetunió légereiben pusztult el embertelen körülmények között, ez ellen küzdeni azt gondolom, hogy igenis nyugodtan mondhatjuk, hogy nemzeti érdek. Nyilvánvalóan az egyszeri magyar, becsületes, esküjét tartó honvédnek nem is biztos, hogy van akkora rálátása megítélni azt, hogy pontosan mekkora az a túlerő, és mennyire reális az a küzdelem, amiben részt vesz, mégis, ha életét adja a haza védelméért egy betolakodó idegen megszálló hatalommal szemben, az mindenképp elismerést és tiszteletet érdemel.

Persze ha valamivel nem értenek egyet jelen javaslatban, módosító javaslattal még megtehetnék azt, hogy ezt önök kimutatják, azonban az, hogy önök ezt tárgysorozatba sem kívánják venni, azt gondolom, hogy az a legelképezhetőbb, és igenis sajnós borítékolható mulasztás. Egyébként elnök úr volt az, aki prejudikált még jobban, hiszen tulajdonképpen ön most azt mondta, hogy nem fogják támogatni, mintegy kiskirályként, az egész bizottság tagjainak nevében is beszélve. Erre persze gyors válaszként mondhatná, hogy már előzetesen egyeztettek – (*Az elnök közbeszólására:*) igen, ezt most be is kiabálta, köszönöm szépen –, azonban olyannyira egyeztettek, hogy egyrészt egy képviselőjük már be is vallotta, hogy el sem olvasták a javaslatot, másrészt azt gondolom, hogy a bizottsági ülésen dől el...

ELNÖK: Azzal kezdtük, hogy elolvastuk.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem; azt mondta, hogy olvasásra is méltatlan. Ne gúnyolódjon! (*Felzúdulás a Fidesz oldalán.*)

ELNÖK: De ebből nem az következik, hogy nem olvasta el.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem baj; én folytatom.

ELNÖK: A magyar nyelv nehéz, képviselő úr; nagyon nehéz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elolvasta, Gyutai képviselő úr?

ELNÖK: Azzal kezdte, hogy elolvasta.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De ne az ő nevében beszéljen! Kérdezze meg, hogy elolvasta-e ezt a 70 oldalas javaslatot. (*Zaj.*) Ne kergesse hazugságba, elnök úr!

ELNÖK: De képviselő úr, az ülésvezetés...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem; kérdést teszek fel, amire majd gombot nyom, és válaszolhat természetesen.

ELNÖK: Igen? (*Derültség a Fidesz oldalán.*)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ha akarja, mikrofonba mondja a hazugságot, megteheti itt, az Országgyűlés bizottságának ülésén, azonban amíg nálam van a szó, folytatom az érvelésemet, amellyel azt gondolom, hogy meggyőzhetem a képviselőket. Ezért ön nem prejudikálhatja ezt úgy – ha akár még előzetesen egyeztettek is volna, nem pedig olvasatlanul leszavazzák minden javaslatomat –, mert most még meggyőzhetném őket, tehát azt gondolom, hogy az ön prejudikációja sértő.

ELNÖK: Ez így van, képviselő úr; biztosan így van.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az, hogy ön sértőnek tartja azt, hogy én úgymond a kettős mércét feszegetem, azzal azt gondolom, hogy önmagáról állított ki bizonyítványt, pedig igenis, szerintem lehet és helyes is a kettős mércével érvelni, hogy hogyan van az, hogy különböző holokauszt-emléknapok kapcsán az Országgyűlés Hivatala kéretlenül is kiküldi körlevélrendszerben az emlékező beszédeket. Nem ezt ítélem el; azt ítélem el, hogy kettős mérce van, és amikor kifejezetten kérem, hogy küldjék ki akár a pozsonyi csata, akár más, nemzetibb és a magyarságot jobban érintő kérdésekben az akár a kérésemre összeállított segédanyagot, akkor ezt nem teszi meg. Ezért nyújtottam be a javaslatomat, hogy erről lehessen beszélni. Igenis, prejudikáltam; sajnos joggal. Ez nem előítélet, hanem mondhatnám, hogy utóítélet, miután önök rendszeresen ezt teszik, hogy olvasatlanul szavazzák le az efféle javaslatainkat.

ELNÖK: Utóítélet?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen, utóítélet.

ELNÖK: Azt nem úgy hívják, hogy ítélet?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem. Van olyan, hogy előítélet, meg van olyan, hogy utóítélet.

ELNÖK: Tényleg? (*Novák Előd: Igen, és ez például az.*) Szerintem az ítélet.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Amikor önök sorozatban elkövetnek valamit, akkor utána joggal mondjuk azt, hogy ezek bűnös mulasztások, és joggal akár prejudikáljuk azt, hogy ezt

fogják tenni, mint ahogy most ezt ön már bejelentette, legalábbis személy szerint, hogy ezt megteszik.

Ön azt mondja, hogy láthatóan megindították a különböző költőket, művészeket ez a téma. Téved. Most könnyű volt persze a tartalomjegyzéket átfutni, és látni ott három költőt...

ELNÖK: Nem, én még a verseket is elolvastam, képzelje el.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... azonban nem indították meg kellően, azt kell mondanom; nagyon szűk körű az a gyűjtés. Természetesen van még egy-két nemzeti rock zenekar, például a Kárpátia – ezzel kapcsolatban hallhatunk dalokat tőlük –, akik fontosnak tartják ezt akár egy kulturális eseményen, a „kitörés emléktúrán”, amelyet több civil szervezet mellett például a Jobbik is szervez a Buda-környéki sírok meglátogatása, rendbe tétele érdekében a kitörés évfordulóján. A teljesítménytúrák mellett egyféle kulturális túrákra is lehetősége nyílik azoknak, akik ezt szükségesnek tartják, például Petrás János, aki idén is részt vett ezen a jobbikos emléktúrán. Azt kell mondanom, hogy általánosságban mégse mondhatjuk azt, amit az elnök úr mondott, hogy ez megindította a költőket, hiszen például önt is mint költőt ez a téma egyáltalán nem indította meg, ugyanis előbb ajánlotta fel, hogy Kálmán Olgáról verset ír, mintsem hogy a kitörésről írt volna. Ezzel kapcsolatban, ebben a kérdésben még ön sem tartotta szükségesnek...

ELNÖK: Képviselő úr, forduljon orvoshoz, nem tudok önnek mást mondani; ha van olyan pszichológus, aki önnel foglalkozik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Végül pedig még arról is beszéljünk, hogy ön azt mondja, sértő az, hogy Trianonnal kapcsolatban az indokolás úgy fogalmaz, hogy a Jobbik megjelenése előtt nem kapta meg az illő tiszteletet a trianoni békediktátum, illetve a megemlékezések, az évforduló maga.

ELNÖK: Békediktátumnak mi nem is akarunk illő tiszteletet adni.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De ne vágjon közbe, mert már rég kijavítottam, amire ön próbál itt lecsapni, teljesen házszabálysértő módon, minden mondatomba beleakaszkodva, és nem hagy nyugodtan kibontakozni engem.

ELNÖK: Dehogyan, képviselő úr; áhítattal hallgatjuk önt. (A jegyzőkönyvvezetőhöz:) Idézőjelbe tessék majd rakni a jegyzőkönyvben az „áhítattal” szót, nehogy félreértés legyen.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Azt gondolom tehát az elnök úr egyébként házszabályellenesen megfogalmazott kritikájával kapcsolatban, amikor így magához ragadta a szót, és elnökként is érdemben véleményt nyilvánított a levezetés átadása nélkül, hogy ez nem sértés. Ténykérdés ugyanis, hogy amíg a Jobbik nem jelent meg nemcsak itt, az Országgyűlésben, de a százsámra tartott Trianon-megemlékezéseivel országszerte, illetve az önkormányzatoknál, addig erről oly annyira nem lehetett megemlékezni, hogy például az úgynevezett rendszerváltás utáni első, egyébként jubileumi 70. évfordulón, 1990-ben a Fidesz képviselői a jegyzőkönyv szerint – nézzék meg, én például megtettem, bár akkor még nem voltam képviselő tízévesen...

ELNÖK: Biztos?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... de visszamenőleg visszakerestem a jegyzőkönyvet, amikor Szabad György házelnök csak egy egyperces néma megemlékezést kért – nem igazán komoly megemlékezést, csak egy egyperces néma főhajtást kért –, ha már június 4-e pont egy plenáris hétfői ülésnapra esett, amikor a Fidesz képviselői tiltakozásul kivonultak mások érzékenységre való hivatkozással. Joggal láttuk az azt követő, akár az előző Orbán-kormány idején is, hogy ezt nem tartják szükségesnek: az úgynevezett holokausztról Pokorni Zoltán javaslatára lett emléknap, és az iskolákban kötelező megemlékezés, Trianonról nem. Nagyon jól tudom ezt, nekem gimnazistaként kellett trianoni megemlékezést szerveznem az iskolámban vagy legalább az iskolarádióban, ahol erre lehetőség volt. Önök ezt nem biztosították az előző Orbán-kormány alatt sem. Azt gondolom tehát, hogy ez nemhogy sértő, hanem számunkra, magyarok számára sértő, hogy önök hazaáruló módon kivonultak az Országgyűlésből mint Fidesz 1990-ben. Ha önök ezzel nem azonosulnak, mert önök nem vonultak ki...

ELNÖK: Itt egyetlenegy képviselő sem vonult ki.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... akkor legyenek szívesek kinyilvánítani, hogy ezzel mennyire nem értenek egyet, és hogy saját pártjuknak ezzel a gyalázatával nem tudnak azonosulni, vagy nem tudnak azonosulni akár azzal az előző Orbán-kormány alatti bűnös mulasztással, ami miatt sajnos trianoni megemlékezések egészen a Jobbik Országgyűlésbe kerüléséig nem lehettek.

Azért azt hadd tegyem hozzá még pikánsan, hogy az Országgyűlés e ciklusában való megalakulása után néhány perccel nyújtotta be Balczó Zoltán a Trianon-megemlékezések állami szintre emelésére vonatkozó határozati javaslatot, szinte egy az egyben lemásolva a holokauszt-megemlékezésekről szóló határozati javaslatukat, hogy nehogy kifogást találjanak, és igenis a kettős mércével próbáltunk érvelni. Ezt tárgysorozatba sem vették, leszavazták – talán olvasatlanul, de lehet, hogy őt még az első javaslatánál megtisztelték azzal, hogy elolvasták –, és utána saját javaslatukra valósulhatott meg a nemzeti összetartozás napja, de azért tegyük hozzá, hogy igenis kellett ehhez a Jobbik megjelenése, és ezt a javaslatot is mi nyújtottuk be hamarabb.

Ami Mandur László hozzászólását illeti – akkor ne minősítsük, ha ilyen kettős mércét alkalmaz elnök úr, hogy Kövér Lászlónak szabad, nekem nem –, hogy aktuálpolitikai érdekeket szolgál ez a javaslat: miről beszélünk? Itt egy történelmi visszaemlékezésről, egy főhajtásról van szó. Azt gondolom, hogy nem helyes és nem szép, amikor valaki kisajátít valami történelmi emléket, azonban ennél talán már csak az helytelenebb és szégyentelenebb, amikor valaki önmagát rekeszti ki a nemzet fontos történelmi múltjáról való megemlékezésekből, és így minősíti azt az önfeláldozást, amit a magyar honvédek is tettek. Azt gondolom, hogy ez magáért beszél. Persze ha nem így szólt volna Mandur László, azzal nyilvánvalóan saját magát, a saját kommunista múltjukat köpte volna szembe, azonban mégiscsak beszédes, hogy tulajdonképpen ilyen szinten még a téma felvetésétől is elhatárolódik, fontosabbnak tartja tehát a tízezerszámra megerőszakolt magyar asszonyokat is meggyalázó, megszálló vörös katonáknak az emlékét, és azt, hogy ő tulajdonképpen úgy gondolja, hogy inkább velük akarnak közösséget vállalni. Ezzel szemben én azt gondolom, hogy nekünk fejet kell hajtanunk a budai kitörés emléke előtt, nem minősítve természetesen azokat – ahogy már mondtam –, akik esetleg családjukra, későbbi magánéletükre, bármire gondolva úgy gondolták, hogy ebből ott kiugranak, és megpróbálnak civilként elvegyülni, tehát nem róluk szól, hanem azokról, akik a hazájukat védték a megszálló szovjetekkel szemben, és életüket adták, életüket áldozták. Előttük akarunk egy ilyen határozati javaslattal fejet hajtani, ha már sajnos állami megemlékezések vagy éppen történelmi filmek ugyanúgy

nincsenek, mint sajnos számos más ilyen, a magyarság számára egyébként kiemelkedő jelentőségű évforduló kapcsán sem.

ELNÖK: Köszönöm szépen Novák képviselő úrnak az előterjesztői zárszavát, hogy reagált az elhangzottakra. További hozzászólási szándékot nem látok. Egyetlenegy megjegyzés, hogy ügyesen kontaminál, képviselő úr; majd az Idegen szavak szótárában nézze meg a szó jelentését, a Bakos Idegen szavak szótárában. Szó nem volt itt arról, hogy bárki is a magyar nők tízezreit megerőszakoló szovjeteket akarná védeni annak kapcsán, hogy több mint 19 ezer ember néhány nap alatt ott hagyta a fogát egy, az utókor ítélete szerint minden bizonnyal értelmetlen kitörési kísérletben. Főleg ezeket a dolgokat egymás mellé, azonos szintre hozni.

Szavazás

Kérem, hogy szavazzunk! *(Novák Előd: Még hozzászólnék, elnök úr.)* Már befejeztük, képviselő úr. *(Novák Előd: Még zárszót se mondtam.)* De befejeztük, úgyhogy nem adom meg a szót. Szavazunk! Aki a tárgysorozatba-vételt támogatja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy 1 igen szavazattal és 12 ellenszavazattal a bizottság nem támogatta a tárgysorozatba-vételt.

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)

A következő napirendi pontunk: a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló törvényjavaslat, L. Simon László és Gulyás Dénes képviselők önálló indítványa.

Köszöntöm főosztályvezető asszonyt a körünkben! Kedves Képviselőtársaim! Az előterjesztést szóban kiegészíteni nem kívánjuk. Valaki kíván-e hozzászólni? A kormány vagy a tárca álláspontját kérdezem. Főosztályvezető asszony!

BENKŐNÉ KISS ZSUZSANNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tekintettel arra, hogy itt a kultúráért felelős miniszternek az állami vagyon, illetve a kulturális örökség védelme kapcsán erősödnek meg a jogkörei, és a felülvizsgálati joga folyamatossá válik, tisztelettel kérem a törvénymódosító javaslat elfogadását.

Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása

ELNÖK: Köszönöm szépen, kedves Zsuzsa. Szavazzunk! Aki az előterjesztés tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodással a bizottság döntött a tárgysorozatba-vételről.

Az általános vitára való alkalmasságot is állapítsuk meg, amennyiben egyetértenek vele képviselőtársaim. Aki a javaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodással a bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta a javaslatot.

Bizottsági előadónak javaslom Gyimesi Endre képviselőtársunkat, aki vállalja. Kérem, hogy szavazzunk! Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 12 igen szavazattal – Novák

képviselő úr nem szavazott – Gyimesi képviselőtársunkat megválasztottuk bizottsági előadónak. Köszönöm szépen a részvételét, főosztályvezető asszony.

Egyebek

Az „egyebek” napirendi pont következik. Képviselőtársaim! Volt egy mulasztásunk, a Gárdonyi Géza-émléknapról szóló határozati javaslatához nem állítottunk bizottsági előadót, amikor én még előterjesztőként és államtitkárként vettem részt a vitában. Ezt holnap tárgyalja a plenáris ülésen a parlament, úgyhogy javaslom Gulyás Dénes képviselőtársunkat megválasztani bizottsági előadónak. Aki ezt támogatja, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással és 12 igen szavazattal a bizottság ezt támogatta.

Van-e további hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* A napirendi pontot lezárom, és az ülést berekesztem. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 07 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina